

Zpívala jsem píseň kdys,
a tys,
můj milý býval blíž.

Slyším říčku, její tón.
Je mladá a rychlá.
Štíhlá linie a přímý krok.
A jemně zpívá.
Bystřím uši a snažím se zachytit její hlas.
Tu píseň znám, však dávno tomu je,
co vycházela z mých rtů.
Už tolik, tolik je to dnů...
...měsíců, let...

Hlas mě táhne blíž a blíž,
tu píseň poznávám čím dál víc.
Avšak...
Říčka se kdesi ztratila.
Už dospěla v řeku,
mladost zmizela.
Teď je klidná, mírná, rozvážná
a nezpívá.